

Mahrba

El primer dia d'escola no havia anat bé. Mestres nous, companys nous, paraules noves. Tot semblava complicat, estrany i fred. I a més, ell havia semblat invisible als ulls dels altres.

- Com ha anat el primer dia, Yassir? –va preguntar la seva mare.

- Normal. –va mentir ell.

Però la mare, que com totes les mares tenen un radar per detectar mentides, ja es va ensumar alguna cosa. Llavors, va marxar un moment i quan va tornar li va ensenyar una figureta estranya.

Et presento en Mahrba –li va dir- De petita era el meu superheroi. Em va ajudar quan vaig marxar de casa els pares i també durant la travessia. Em va fer companyia quan estava sola o quan tenia por. Qui sap si també et podrà ajudar a tu...

En Yassir no va dir res però quan la mare va sortir de l'habitació va agafar aquell petit ninot i el va començar a remenar. El mirava i li anava donant forma amb les mans, veient com amb cada moviment li canviava l'expressió al ninot. Allò li va agradar. A més, Mahrba significava "Benvingut" en la seva llengua. Qui sap si això també el podria ajudar.

L'endemà es va endur la figureta a l'escola, i tot i que el dia tampoc va anar massa bé, ja no es va sentir tan trist ni tan sol. Sí, encara es moria de ganes de jugar amb els altres, però el simple fet de notar el seu nou amic a la butxaca semblava donar-li força. Se l'enduia pertot. Quan en Yassir descobria un nou racó al pati, li formava una cara de sorpresa. Quan algú li girava l'esquena, en feia una de ben enfadada. I quan es creuava amb la nena de la cara pigallada n'hi feia una de vergonya.

I un dia, a l'hora del pati, la nena de les pigues se li va acostar i li va dir alguna cosa que en Yassir no va entendre. Ell va somriure i va arronsar les espatlles. Llavors la nena li va passar la pilota i això en llenguatge universal és sempre senyal de benvinguda. I durant una estona van riure i jugar plegats, i en les seves rialles hi cabia un món. Tan bon punt va sonar la campana es van dir adéu amb la mà i en Yassir va entrar a l'aula. Abans, però, encara va tenir temps per agafar en Mahrba i modelar-li una immensa cara de felicitat.